

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (prvo vije?e)

8. listopada 2020. (*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – ?lanak 135. stavak 1. to?ka (a) – Izuze?a transakcija osiguranja – Pružanje usluga upravljanja mirovinskim fondovima koje upravitelji ulaganja pružaju fiducijaru – Isklju?enje svakog preuzimanja rizika – Strukovni mirovinski sustav – Nacionalna porezna praksa – Obavljanje djelatnosti osiguranja – Subjekti koji imaju odobrenje – Subjekti koji nemaju odobrenje – Pojam „transakcije osiguranja”“

U predmetu C-235/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju ?lanka 267. UFEU-a, koji je uputio Court of Appeal (England & Wales (Civil Division)) (Žalbeni sud, Engleska i Wales, Gra?anski odjel, Ujedinjena Kraljevina) odlukom od 5. ožujka 2019., koju je Sud zaprimio 18. ožujka 2019., u postupku

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited,

United Biscuits Pension Investments Limited

protiv

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

SUD (prvo vije?e),

u sastavu: J.-C. Bonichot (izvjestitelj), predsjednik vije?a, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan, i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Pikamäe,

tajnik A. Calot Escobar,

uzimaju?i u obzir pisani postupak,

uzimaju?i u obzir o?itovanja koja su podnijeli:

- za društva United Biscuits Pension Investments Limited i United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, D. Scorey, QC, C. Millard, *solicitor*, i M. Jones, *barrister*,
 - za vladu Ujedinjene Kraljevine, Z. Lavery, u svojstvu agenta, uz asistenciju T. Ward, QC, i A. Macnab, *barrister*,
 - za Europsku komisiju, R. Lyal i A. Armenia, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. svibnja 2020.,

donosi sljede?u

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tuma?enje ?lanka 135. stavka 1. to?ke (a) Direktive Vije?a 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 9., svezak 1., str. 120.).

2 Zahtjev je upu?en u okviru spora izme?u društva United Biscuits (Pension Trustees) Ltd (u dalnjem tekstu: United Biscuits Pension) i društva United Biscuits Pension Investments Ltd (u dalnjem tekstu: UB) protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Porezna i carinska uprava Ujedinjene Kraljevine) u vezi s oporezivanjem porezom na dodanu vrijednost (PDV) usluga upravljanja mirovinskim fondovima.

Pravni okvir

Pravo Unije

Pravila koja se odnose na PDV

3 U skladu s ?lankom 2. stavkom 1. to?kom (c) Direktive 2006/112, PDV-u podliježe „isporuka usluga uz naknadu na teritoriju odre?ene države ?lanice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav”.

4 ?lanak 131. Direktive 2006/112, koji se nalazi u poglavlju 1., naslovjenom „Op?e odredbe”, glave IX. navedene direktive, naslovljene „Izuze?a” glasi:

„Izuze?a predvi?ena poglavlјima 2. do 9. primjenjuju se bez dovo?enja u pitanje ostalih odredaba Zajednice i u skladu s uvjetima koje države ?lanice utvr?uju u svrhu osiguranja ispravne i izravne primjene tih izuze?a i spre?avanja eventualne utaje, izbjegavanja ili zloporabe.”

5 ?lanak 135. stavak 1. Direktive 2006/112, koji se nalazi u poglavlju 3., naslovjenom „Izuze?a ostalih aktivnosti”, glave IX. navedene direktive, predvi?a:

„Države ?lanice obvezne su izuzeti sljede?e transakcije:

(a) transakcije osiguranja i reosiguranja, uklju?uju?i povezane usluge koje provode posrednici i zastupnici u osiguranju;

[...]"

6 Ta odredba odgovara ?lanku 13. dijelu B to?ki (a) Šeste direktive Vije?a 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o uskla?ivanju zakonodavstava država ?lanica koja se odnose na poreze na promet – zajedni?ki sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.; u dalnjem tekstu: Šesta direktiva), koja se primjenjivala do 31. prosinca 2006.

Pravila koja se odnose na osiguranje

7 Prva Direktiva Vije?a 79/267/EEZ od 5. ožujka 1979. o uskla?ivanju zakona i drugih propisa u odnosu na pokretanje i obavljanje poslova izravnog životnog osiguranja (SL 1979., L 63, str. 1.), kako je izmijenjena Direktivom 2002/12/EZ Europskog parlamenta i Vije?a od 5. ožujka 2002. (SL 2002., L 77, str. 11.) (u dalnjem tekstu: Prva direktiva o životnom osiguranju), u svojem je ?lanku 1. propisivala:

„Ova se Direktiva odnosi na osnivanje i obavljanje samostalnih djelatnosti izravnog osiguranja koje obavljaju društva koja imaju ili koja žele imati poslovni nastan u državi ?lanici, a koje obuhva?aju djelatnosti kako slijedi:

1. Sljede?e vrste osiguranja, ako se provode na temelju ugovora:

- (a) životno osiguranje [...];
- (b) rente;
- (c) dopunska osiguranja koja provode osiguravaju?a društva koja obavljaju poslove životnog osiguranja [...];
- (d) vrsta osiguranja koja postoji u Irskoj i Ujedinjenoj Kraljevini pod nazivom *permanent health insurance* (trajno zdravstveno osiguranje bez mogu?nosti raskida);

2. Sljede?e poslove, ako se provode na temelju ugovora i ako podliježu nadzoru upravnih tijela nadležnih za nadzor privatnih osiguranja:

[...]

(c) upravljanje mirovinskim fondovima grupe koje provode društva ?ija se djelatnost sastoji u upravljanju ulaganjima, a posebno imovinom koja predstavlja pri?uve tijela koja pružaju naknade u slu?aju smrti ili doživljjenja odnosno u slu?aju prestanka ili smanjenja radne aktivnosti.

(d) poslovi iz to?ke (c) ako se vežu uz jamstvo o?uvanja kapitala ili pla?anje minimalne kamate;

[...]

3. Poslovi koji su vezani uz dužinu ljudskoga života, a propisani su odnosno predvi?eni zakonodavstvom o socijalnoj sigurnosti, ako ih društva za osiguranje provode ili njima upravljaju na vlastiti rizik, u skladu s pravom države ?lanice.” [neslužbeni prijevod]

8 Sukladno ?lanku 6. iste direktive:

„Po?etak obavljanja poslova obuhva?enih ovom Direktivom podliježe prethodnom izdavanju službenog odobrenja za rad.” [neslužbeni prijevod]

[...]

9 ?lanak 7. stavak 2. Prve direktive o životnom osiguranju propisivao je:

„Odobrenje za rad daje se za odre?enu vrstu osiguranja kako je odre?ena u Prilogu. Ono obuhva?a ?itavu vrstu osiguranja, osim ako podnositelj zahtjeva zatraži da se njime obuhvate samo neki od rizika koji su vezani za tu vrstu osiguranja.” [neslužbeni prijevod]

[...]

10 ?lanak 8. stavak 1. navedene direktive predvi?ao je:

„Mati?na država ?lanica zahtijeva da svako osiguravaju?e društvo koje je zatražilo odobrenje za rad:

[...]

(b) ograni?i svoje poslovanje na djelatnosti predvi?ene ovom Direktivom i poslove koji iz njih izravno proizlaze, isklju?uju?i sve druge oblike poslovne djelatnosti.” [neslužbeni prijevod]

11 Prilog navedenoj direktivi sadržavao je popis naslovljen „Razvrstavanje prema vrstama”, koji je u svojoj to?ki VII. navodio „[u]pravljanje mirovinskim fondovima grupe iz ?lanka 1. stavka 2. to?aka (c) i (d)”.

12 Prva direktiva o životnom osiguranju stavljena je izvan snage i zamijenjena Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vije?a od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (SL 2002., L 345, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 102.). U ?lanku 2. Direktive 2002/83 ponovljene su odredbe iz ?lanka 1. Prve direktive o životnom osiguranju. ?lanak 5. stavak 2. Direktive 2002/83 preuzeo je tekst ?lanka 7. stavka 2. Prve direktive o životnom osiguranju. Prilog I. Direktivi 2002/83 bio je naslovljen „Vrste životnog osiguranja” te je u svojoj to?ki VII. navodio „[u]pravljanje mirovinskim fondovima grupe iz ?lanka 2. stavka 2. to?aka (c) i (d)”.

13 Direktiva 2002/83 stavljena je izvan snage i zamijenjena Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vije?a od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL 2009., L 335, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 153. i ispravak SL 2014., L 278, str. 24.) (u dalnjem tekstu: Direktiva solventnost II). ?lanak 2. stavak 3. potonje direktive, gotovo istim rije?ima, preuzima sadržaj ?lanka 1. Prve direktive o životnom osiguranju.

14 ?lanak 14. stavak 1. Direktive solventnost II, naslovljen „Na?elo odobrenja za rad”, odre?uje:

„Za po?etak obavljanja djelatnosti izravnog osiguranja ili reosiguranja koj[e] su obuhva?ene ovom Direktivom potrebno je prethodno odobrenje za rad.”

15 ?lanak 15. stavak 2. Direktive solventnost II glasi:

„U skladu s ?lankom 14. odobrenje za rad se izdaje za odre?enu vrstu izravnog osiguranja navedenu u dijelu A Priloga I. ili u Prilogu II. Ono obuhva?a cijelu vrstu osiguranja osim ako podnositelj zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad želi obuhvatiti samo neke rizike koji pripadaju toj vrsti osiguranja.”

16 Prilog II. Direktivi solventnost II, naslovljen „Vrste životnog osiguranja”, u svojoj to?ki VII. navodi „[u]pravljanje mirovinskim fondovima grupe iz ?lanka 2. stavka 3. to?ke (b) podto?ki iii. i iv.”.

Pravo Ujedinjene Kraljevine

17 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da su, u skladu s britanskim propisima o davanju odobrenja za rad osiguravaju?im društvima, isporuke usluga upravljanja mirovinskim fondovima, uklju?uju?i strukovnim mirovinskim sustavima utvr?enih naknada, spadale pod vrstu „osiguranje” ako su ih izvršili nositelji odobrenja za obavljanje djelatnosti osiguranja u skladu s Insurance Companies Act (Zakon o osiguravaju?im društvima) (u dalnjem tekstu: osiguratelji).

18 Osim toga, osiguratelji su bili podvrgnuti nadzoru upravnih tijela nadležnih za nadzor privatnih osiguranja. Usluge upravljanja mirovinskim fondovima mogli su tako?er nuditi ovlašteni subjekti na temelju drugih propisa (u dalnjem tekstu: društva koja nisu osiguratelji).

19 Što se ti?e PDV-a za ta pružanja usluga, iz elemenata spisa podnesenog Sudu proizlazi da je tijekom predmetnog razdoblja porezna uprava Ujedinjene Kraljevine primjenjivala razli?ita pravila ovisno o tome pružaju li usluge osiguratelji ili društva koja nisu osiguratelji. Prije 1. sije?nja 2005. navedena razlika u postupanju proizlazila je iz zakonskih odredbi koje su navedeno izuze?e transakcija osiguranja ograni?ile samo na pružatelje koji imaju odobrenja za rad u svojstvu osiguratelja. Nakon zakonske izmjene koja je navedenog datuma stupila na snagu, porezna je uprava, prema navodu suda koji je uputio zahtjev, nastavila ograni?avati pravo na navedeno izuze?e na usluge upravljanja mirovinskim fondovima koje pružaju osiguratelji, iako to ograni?enje više nije bilo u skladu sa zakonom.

Glavni postupak i prethodno pitanje

20 Društvo United Biscuits Pension je fiducijar strukovnog mirovinskog sustava osnovanog za zaposlenike društva United Biscuits (UK) Ltd. UB je bivši fiducijar fonda za zajedni?ka ulaganja u koji je ulagana imovina tog mirovinskog sustava za razdoblje od 1989. do 2006.

21 Uzastopni fiducijari navedenog fonda koristili su se uslugama upravitelja. Potonji su bili kako osiguratelji tako i subjekti koji nisu osiguratelji.

22 Me?u pruženim uslugama, one koje su zara?unala društva koja nisu osiguratelji na temelju pravila ili praksi koji su na snazi u Ujedinjenoj Kraljevini, nisu mogle biti izuzete od PDV-a, na što su se društva United Biscuits Pension i UB žalila.

23 Potonji su kao fiducijari, me?u ostalim, mirovinskog fonda uzaludno zatražili od porezne uprave Ujedinjene Kraljevine povrat predmetnog PDV-a te su potom pokrenuli postupak pred High Courtom of Justice (England & Wales), Chancery division (Visoki sud, Engleska i Wales, Odjel Chancery, Ujedinjena Kraljevina).

24 Taj je sud presudom od 30. studenoga 2017. odbio njihovu tužbu na temelju nepostojanja izuze?a u nacionalnom pravu za predmetno razdoblje.

25 Odlu?uju?i o žalbi koja je podnesena protiv te presude, sud koji je uputio zahtjev pita se može li se na temelju prava Unije izuzeti od PDV-a pružanje usluga upravljanja mirovinskim fondovima.

26 U tim je okolnostima Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Žalbeni sud (Engleska i Wales) Gra?anski odjel, Ujedinjena Kraljevina) odlu?io prekinuti postupak i uputiti Sudu sljede?e prethodno pitanje:

„Jesu li pružanje usluga upravljanja mirovinskim fondovima koje upraviteljima pružaju (a) osiguratelji i/ili (b) društva koja nisu osiguratelji ,transakcije osiguranja' u smislu ?lanka 135. stavka I. to?ke (a) Direktive 2006/112?”

O prethodnom pitanju

27 Uvodno valja istaknuti da, iako je porezno razdoblje o kojem je rije? u glavnom postupku bilo redom obuhva?eno Šestom direktivom i Direktivom 2006/112, s obzirom na to da je ?lanak 135. stavak 1. to?ka (a) Direktive 2006/112 istovjetan ?lanku 13. dijelu B to?ki (a) Šeste direktive, na prethodno pitanje mogu?e je odgovoriti samo na temelju najnovije od tih dviju odredbi, koja je na

snazi na dan donošenja ove presude.

28 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li ?lanak 135. stavak 1. to?ku (a) Direktive 2006/112 tuma?iti na na?in da se usluge upravljanja ulaganjima koje se pružaju o okviru strukovnog mirovinskog sustava, uz isklju?enje svakog preuzimanja rizika, mogu kvalificirati kao „transakcije osiguranja” u smislu te odredbe i, prema tome, biti obuhva?ene izuze?em od PDV-a predvi?enim u navedenoj odredbi u korist takvih transakcija.

29 U tom pogledu valja podsjetiti na to da izraze upotrijebljene za utvr?ivanje izuze?â u ?lanku 135. stavku 1. Direktive o PDV-u treba usko tuma?iti jer je rije? o odstupanjima od op?eg na?ela prema kojem se PDV napla?uje na svaku naplatnu isporuku usluga poreznog obveznika koji djeluje kao takav (presuda od 17. ožujka 2016., Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, t. 20.).

30 Što se ti?e transakcija osiguranja spomenutih u toj odredbi, njih, kao što je op?e prihva?eno i u skladu s ustaljenom sudskom praksom, obilježava ?injenica da se osiguratelj obvezuje za unaprijed pla?enu premiju ispuniti osiguranoj osobi, u slu?aju ostvarenja osiguranog rizika, ?inidbu ugovorenju prilikom zaklju?enja ugovora (vidjeti presudu od 17. ožujka 2016., Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, t. 22. i navedenu sudsku praksu).

31 U ovom slu?aju sud koji je uputio zahtjev navodi, a što je potvr?eno na raspravi, da su se usluge koje su prema ugovoru pružene tužiteljima u glavnom postupku sastojale samo od upravljanja ulaganjima za njihov ra?un, uz isklju?enje svakog preuzimanja rizika.

32 Nesporno je da takve isporuke usluga ne ispunjavaju kriterije navedene u to?kama 29. i 30. ove presude, s obzirom na to da je izuze?e predvi?eno ?lankom 135. stavkom 1. to?kom (a) Direktive 2006/112 u biti opravdano poteško?ama pri utvr?ivanju to?ne osnovice PDV-a za premije osiguranja povezane s pokrivanjem rizika.

33 Suprotno onomu što tvrde tužitelji u glavnom postupku, nijedan drugi kriterij povezanosti s pojmom „transakcije osiguranja” u smislu ?lanka 135. stavka 1. to?ke (a) Direktive 2006/112 ne može proizlaziti iz sudske prakse Suda ili prava Unije u podru?ju osiguranja.

34 Što se ti?e sudske prakse Suda, tužitelji u glavnom postupku pozivaju se na to?ku 18. presude od 25. velja?e 1999., CPP (C-349/96, EU:C:1999:93), i to?ku 30. presude od 8. ožujka 2001., Skandia (C-240/99, EU:C:2001:140).

35 To?no je da te to?ke u biti potvr?uju da nijedan razlog ne dopušta razli?ito tuma?enje pojma „osiguranje” ovisno o tome nalazi li se u direktivama o osiguranju ili u onima o PDV-u.

36 Me?utim, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u to?kama 71. do 75. svojeg mišljenja u ovom predmetu, proizlazi da se u navedenim to?kama, ?itanim u kontekstu presuda u kojima se nalaze, zapravo upu?uje na na?ine provedbe osiguranja, kao što su davanja u naravi ili postojanje posrednika izme?u osiguratelja i osiguranika. Nasuprot tomu, Sud, koji je uputio na pojam „osiguranje” op?enito, a ne na pojam „transakcije osiguranja” u smislu zajedni?kog sustava PDV-a, nije namjeravao uspostaviti nužnu i svojstvenu vezu izme?u potonjeg i eventualnih pravnih kategorija iz direktiva o osiguranju. Stoga i jedna i druga presuda koje navode tužitelji u glavnom postupku preuzimaju i primjenjuju kriterije navedene u to?kama 29. i 30. ove presude a da ih ne dovode u pitanje ili ih upotpunjaju s obzirom na pravo Unije u podru?ju osiguranja.

37 Osim toga, precizna analiza relevantnih odredbi direktiva ne može poduprijeti ideju prema kojoj usluge upravljanja mirovinskim fondovima poput onih o kojima je rije? u glavnom postupku mogu biti obuhva?ene podru?jem primjene ?lanka 135. stavka 1. to?ke (a) Direktive 2006/112.

38 Naime, na temelju samog teksta ?lanka 1. Prve direktive o životnom osiguranju, koji je u biti preuzet direktivama koje ju zamjenjuju, djelatnosti životnog osiguranja obuhva?ene tim tekstovima jesu ili „osiguranja” navedena u stavku 1. tog ?lanka ili „transakcije” navedene u stavcima 2. i 3. navedenog ?lanka.

39 Me?utim, me?u tim „transakcijama” nalaze se „transakcije upravljanja mirovinskim fondovima grupe”.

40 Kao što je to u biti istaknuo nezavisni odvjetnik u to?ki 58. svojeg mišljenja, iako „osiguranja” navedena u stavku 1. tog ?lanka ozna?avaju poslove osiguranja u uobi?ajenom smislu rije?i, „transakcije” su poslovi bliski i usko povezani s tim poslovima osiguranja. Rije? je, dakle, o sporednim transakcijama koje ulaze u podru?je primjene Prve direktive o životnom osiguranju i propisa koji je zamjenjuju, a da pritom ne spadaju pod „osiguranja” u smislu direktiva o osiguranju.

41 Stoga je zakonodavac Unije, u svrhu primjene direktiva u podru?ju osiguranja, namjeravao smatrati da davanja poput onih o kojima je rije? u glavnem postupku nisu „osiguranja”.

42 Suprotno onomu što tvrde tužitelji u glavnem postupku, taj se zaklju?ak ne može pobiti s obzirom na tekst priloga direktivama u podru?ju osiguranja jer se u njima navodi upravljanje mirovinskim fondovima o okviru djelatnosti osiguranja.

43 U tom je pogledu to?no da dvosmislenost može proizlaziti iz toga što neki od tih priloga koriste pojmove „vrsta osiguranja” ili „vrsta životnog osiguranja”.

44 Me?utim, ta dvosmislenost nije u skladu s kontekstualnom analizom predmetnih odredbi.

45 Kad je rije? o naslovu na engleskom jeziku priloga Prvoj direktivi o životnom osiguranju, valja primijetiti, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u to?ki 60. svojeg mišljenja, da samo njegove verzije na danskom i engleskom jeziku u svojem naslovu kvalificiraju vrste „vrstama osiguranja”, dok verzije na njema?kom, francuskom, talijanskom i nizozemskom jeziku upu?uju samo na „vrste” poslova, što upu?uje na to da je „upravljanje mirovinskim fondovima grupe” iz to?ke VII. navedenog priloga vrsta djelatnosti, a ne vrsta osiguranja.

46 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, odredbe prava Unije treba tuma?iti i primjenjivati na ujedna?en na?in, s obzirom na ostale verzije sastavljene na svim jezicima Europske unije. U slu?aju neslaganja izme?u razli?itih jezi?nih verzija odre?enog teksta prava Unije, doti?na odredba mora se tuma?iti s obzirom na op?u strukturu i cilj propisa kojeg je ona dio (presuda od 8. prosinca 2005., Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, t. 31.).

47 U tom pogledu, i to tako?er vrijedi za naslov Priloga I. Direktivi 2002/83 i Priloga II. Direktivi solventnost II, valja podsjetiti na to da je smisao klasifikacije iz priloga tim direktivama osobito odre?ivanje djelatnosti koje su predmet obveznog odobrenja predvi?enog tim tekstovima za pristup djelatnostima na državnom podru?ju države ?lanice.

48 To odobrenje se zahtijeva, kao što to proizlazi iz zajedni?kog tuma?enja ?lanaka 1. i 6. Prve direktive o životnom osiguranju, koji su u biti nepromijenjeni u direktivama koje su uslijedile, za „djelatnosti obuhva?ene ovom Direktivom”.

49 Me?utim, kao što je to istaknuto u to?ki 38. i dalje ove presude, te se djelatnosti sastoje kako od „osiguranja” tako i od sporednih „transakcija”, me?u kojima je i upravljanje mirovinskim fondovima.

50 Stoga je dosljedno, s obzirom na op?u strukturu direktiva u podru?ju osiguranja, da

klasifikacija djelatnosti uspostavljena navedenim direktivama u njihovim prilozima uklju?uje djelatnosti osiguranja i upravljanja mirovinskim fondovima a da se ta klasifikacija ne može tuma?iti na na?in da te transakcije izjedna?ava s osiguranjima.

51 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da ?lanak 135. stavak 1. to?ku (a) Direktive 2006/112 treba tuma?iti na na?in da se usluge upravljanja ulaganjima koje se pružaju u okviru strukovnog mirovinskog sustava, uz isklju?enje svakog preuzimanja rizika, ne mogu kvalificirati kao „transakcije osiguranja” u smislu te odredbe i stoga ne mogu biti obuhva?ene izuze?em od PDV-a predvi?enim navedenom odredbom u korist tih transakcija.

Troškovi

52 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vije?e) odlu?uje:

?lanak 135. stavak 1. to?ku (a) Direktive Vije?a 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tuma?iti na na?in da se usluge upravljanja ulaganjima koje se pružaju u okviru strukovnog mirovinskog sustava, uz isklju?enje svakog preuzimanja rizika, ne mogu kvalificirati kao „transakcije osiguranja” u smislu te odredbe i stoga ne mogu biti obuhva?ene izuze?em od PDV-a predvi?enim navedenom odredbom u korist tih transakcija.

Potpisi

* Jezik postupka: engleski